

Тоя сборникъ гони образа на годинитѣ, презъ които тия писатели сж родени за нашата литература. 1919 — 1920.

Петтѣ години следъ голѣмата война, които стоятъ въ галерията на времето като загадъчни призраци, къмъ които често ще впиваме плахи очи за отговоръ на много въпроси. Тия години, завършили съ три граждански войни за нашия народъ и хвърлили на мѣстителенъ кръстопѣтъ цѣлия свѣтъ, по чиято крива бѣгатъ падения и нови идоли, разрушения и народни бедствия, магическо преобразяване на всичко и повторно възвръщане къмъ старото и кротко минало.

Даденъ ли е тѣхния многоликъ образъ въ творчеството на нашитѣ най-млади поети и прозаици?

Единъ образъ, облѣхнатъ отъ кроткитѣ вопли на Багряна, окървавенъ отъ юмрука на Фурнаджиевитѣ пѣсни, начупенъ презъ призмата на Чавдаръ Мутафовъ и обрадванъ отъ младостта на Ан. Каралийчевъ; странния калейдоскопъ отъ свѣтове и свѣтлини на най-противоположни натури като Стратиевъ и Разцвѣтниковъ, Пантелеевъ и Смирненски, Светославъ Минковъ и Панчо Михайловъ, може ли да бжде образа на казанитѣ години?

Мнозина ще го намерятъ.

Други не.

Върху новата пролѣтъ на родната литература остарѣли умове сипятъ хули: много луда била, не мислила за домъ, нехаела грижи и това що е на земята.